

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Ryby a soudkyň JUDr. Ludmily Sandnerové a Mgr. Ivety Postulkové ve věci

žalobkyně: **A. S.**, bytem P.

zastoupena: Mgr. Janem Švarcem advokátem se sídlem Vodičkova 695/24, 110 00 Praha
1

proti

žalovanému: **Úřad práce České republiky** – Krajská pobočka pro hlavní město Prahu
pracoviště Domažlická 1139/11, 130 00 Praha 3

o žalobě na ochranu proti nečinnosti (ve věci sp. zn. 44507-18-AB)

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

[1] Dne 26. 9. 2018 žalovaný doručil žalobkyni oznámení č. j. 1528796/18/AB (ve věci sp. zn. 44507-18-AB) o zahájení správního řízení o odnětí přídavku na dítě ode dne 1. 7. 2018. Dnem oznámení bylo řízení o odnětí tohoto přídavku zahájeno. Žalovaný následně rozhodnutím vydaným dne 17. 10. 2018, č. j. 1661127/18/AB, přídavek odňal. Proti tomuto rozhodnutí se žalobkyně odvolala a Ministerstvo práce a sociálních věcí (dále jen „MPSV“) rozhodnutím vydaným dne 14. 1. 2019 (žalobkyně uvádí 15. 1. 2019) č. j. MPSV-

2019/8891-911, rozhodnutí žalovaného zrušilo a věc mu vrátilo k novému projednání. Žalovaný však ve věci znovu podle žalobkyně dosud nerozhodl, a je tak nečinný.

[2] Žalobkyně připomíná, že dne 19. 2. 2019 podala žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti žalovaného k ministerstvu, které však usnesením vydaným dne 8. 3. 2019, č. j. MPSV-2019/48770-911, žádost zamítlo s odůvodněním, že lhůta pro vydání rozhodnutí není třicetidenní, nýbrž šedesátidenní. Dodatečná doba 30 dnů se však ke lhůtě připočítává pouze v případech stanovených v ust. § 71 odst. 3 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*správní řád*“), které přitom v předmětném případě nenastaly. Žalobkyně má za to, že tak bezvýsledně vyčerpala prostředky, které procesní předpis pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti.

[3] Žalovaný sice dne 15. 3. 2019 vydal rozhodnutí č. j. 446771/19/AB, sp. zn. 44507-18-AB, kterým rozhodl o odnětí přídatku na dítě ode dne 1. 7. 2018, avšak tímto rozhodnutím bylo podle žalobkyně ukončeno odlišné řízení zahájené oznámením o zahájení správního řízení ze dne 6. 3. 2019 č. j. 398251/19/AB, nikoli předmětné řízení zahájené oznámením o zahájení správního řízení ze dne 26. 9. 2018 č. j. 1528796/18/AB.

[4] Z výše uvedených důvodů proto žalobkyně v podané žalobě na ochranu před nečinností správního orgánu navrhuje, aby Městský soud v Praze (dále „*městský soud*“ nebo jen „*soud*“) vydal rozsudek, podle něhož bude žalovaný povinen jednak vydat rozhodnutí v řízení z moci úřední zahájeném dne 26. 9. 2018 o odnětí přídatku na dítě, a to do jednoho týdne od právní moci tohoto rozsudku, jednak zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení, a to rovněž ve lhůtě jednoho týdne od právní moci tohoto rozsudku.

[5] Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě uvedl, že s podanou žalobou nesouhlasí a navrhl její zamítnutí, resp. odmítnutí ve smyslu ust. § 68 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*s. ř. s.*“), neboť žalobkyně nevyčerpala řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem.

[6] V replice k vyjádření žalovaného žalobkyně upozornila na to, že předmětem tohoto soudního řízení je žaloba proti nečinnosti správního orgánu, nikoli proti rozhodnutí správního orgánu.

[7] K jednání před městským soudem se dostavili advokátní koncipient s tím, že substituční plná moc od zástupce žalobkyně je již založena ve spise, a zároveň i referent žalovaného vyřizující stanovisko žalovaného ve věci. Po ověření, že substituční plná moc není ve spise založena, přítomný koncipient k dotazu soudu (bezprostředně po zahájení jednání v 09.00 hod.) uvedl, že tato plná moc byla dnes zaslána do datové schránky soudu, avšak bližší čas neví. K ověření tohoto tvrzení bylo jednání přerušeno a v čase 9:04 hod. zjištěno, že žádné substituční zmocnění nebylo z datové schránky soudu do okamžiku zahájení jednání doručeno. Při pokračování jednání přítomný koncipient soudu nabídl, že může předložit soudu doručenkou od zaslání na svém notebooku. Jelikož doručenka bez doloženého obsahu přílohy nenahrazuje substituční zmocnění, soud tomuto návrhu nevyhověl a neshledal s ohledem na ochranu procesních práv žalobkyně ani možným, aby za ni jednal advokátní koncipient bez doložené substituční plné moci. Neshledal rovněž důvod k odročení jednání, které bylo nařízeno s dostatečným předstihem. Přítomný se

Shodu s prvopisem potvrzuje:

poté účastnil jednání jako veřejnost. Teprve po jednání bylo soudu do spisu předloženo substituční zmocnění došlé do datové schránky soudu „shodou náhod“ v 09:02:17 hod., s časem ověření podpisu v 09:04:26 hod., tedy přesně ve chvíli, kdy se na počátku jednání řešila otázka doložení zastoupení.

[8] Žalovaný při jednání setrval na svém dosavadním postoji k tvrzené nečinnosti, a žalobu proto navrhl zamítnout.

[9] Městský soud neshledal nezbytným doplnění dokazování k průběhu správního řízení. Ze správního spisu předloženého žalovaným, ze spisů městského soudu v této věci a ve věci sp. zn. 2 Ad 2/2020, která s právě projednávanou úzce souvisí skutkově i právně, jakož i z podání účastníků řízení vyplývá, že

- dne 17. 10. 2018 žalovaný rozhodl ve věci sp. zn. 44507-18-AB pod č. j. 1661127/18/AB o odnětí dávky sociální podpory – přídavku na dítě od 1. 7. 2018 s tím, že nárok na dávku zanikl k 30. 6. 2018,
- proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání,
- rozhodnutím MPSV ze dne 14. 1. 2019 sp. zn. SZ/MPSV-2018/231164-911, č.j. MPSV-2019/8891-911 bylo zmíněné rozhodnutí žalovaného zrušeno a věc žalovanému vrácena,
- dne 19. 2. 2019 podala žalobkyně k MPSV žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti s tím, že žalovaný je nečinný, jelikož nevydal rozhodnutí ve věci v zákonné lhůtě po jeho zrušení,
- po zrušení rozhodnutí žalovaného o odnětí přídavku na dítě odvolacím správním orgánem žalovaný rozhodnutím ze dne 16. 7. 2019 č. j. 1378523/19/AB, opět pod sp. zn. 44507-18-AB, rozhodl, že „nárok na dávku státní sociální podpory přídavek na dítě nadále trvá od 1. 7. 2018“, a to v měsíční výši 700,- Kč,
- uvedené rozhodnutí ze dne 16. 7. 2019 bylo potvrzeno rozhodnutím MPSV ze dne 1. 11. 2019 č. j. MPSV-2019/218061-911, jež je předmětem žaloby žalobkyně vedené městským soudem pod sp. zn. 2 Ad 2/2020,
- přídavek na dítě ve výši 700,- Kč byl žalobkyni vyplacen nepřetržitě za období od února 2018 do března 2020, jak vyplývá z platebního rozpisu č. j. 504709/20/AB, který žalovaný městskému soudu přiložil ke svému doplňujícímu vyjádření ze dne 16. 4. 2020 sp. zn. 44507-18-AB, č. j. 504863/20/AB.

[10] Městský soud podanou žalobu přezkoumal, stejně jako postup žalovaného, avšak žalobu neshledal důvodnou.

[11] Podle ust. § 79 odst. 1 s. ř. s. ten, kdo bezvýsledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.

[12] Citované ustanovení umožňuje fyzickým a právnickým osobám dovolávat se soudní ochrany v případech, kdy ve správním řízení dochází k neodůvodněným průtahům

nebo kdy je správní orgán nečinný, např. v důsledku toho, že místo vydání rozhodnutí, jak mu ukládá právní předpis, vyřídí věc jinou formou. Předmětem ochrany před nečinností správních orgánů je subjektivní veřejné právo vyplývající z čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Určující je, zda správní orgán nevydal rozhodnutí, přestože tak měl podle zákona učinit.

[13] V posuzovaném případě je nesporné, že dne 14. 1. 2019 vydalo MPSV jako odvolací správní orgán rozhodnutí sp. zn. SZ/MPSV-2018/231164-911, č.j. MPSV-2019/8891-911, kterým zrušilo výše citované rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 10. 2018 a věc vrátilo k novému projednání.

[14] Nesporná a procesně nestandardní až překvapivá je skutečnost, že žalobkyně žádá zjevně proti svým procesním i hmotněprávním zájmům, resp. proti právním zájmům svého dítěte, které je nositelem nároku na přídavek (§ 17, § 19 odst. 2 zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů), aby soud uložil žalovanému povinnost *vydat rozhodnutí v řízení z moci úřední zahájeném dne 26. 9. 2018 o odejmutí přídavku na dítě.*

[15] Ve věci městský soud rozhodoval tak, jak mu jednoznačně ukládá zákon (§ 81 odst. 1 s. ř. s.), tedy na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.

[16] Sporné tak pro rozhodnutí zůstala pouze otázka, zda žalovaný je ke dni nařízeného jednání před soudem nečinný, jak tvrdí žalobkyně, nikoli zda snad byl v minulosti po nějakou dobu nečinný.

[17] Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že z předloženého spisového materiálu vyplývá, že správní orgán ve svém postupu v rámci předmětného správního řízení nikterak nepochybil, a proto ani nevydal rozhodnutí, kterým by bylo ukončeno zcela odlišně zahájené správní řízení. Poněvadž žalovaný tuto svou úvahu ve vyjádření k žalobě blíže nezdůvodnil, vycházel soud z odůvodnění usnesení MPSV ze dne 8. 3. 2019, sp.zn. SZ/MPSV-2019/35045-911, č.j. MPSV-2019/48770-911, z něž žalovaný ve svých úvahách vycházel a kde je uvedeno, že žalovaný obdržel rozhodnutí MPSV sp. zn. SZ/MPSV-2018/231164-911, č.j. MPSV-2019/8891-911 ze dne 14. 1. 2019, kterým bylo zrušeno rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 10. 2018 sp. zn. 44507-18-AB, č.j. 1661127/18/AB a věc vrácena k novému projednání (dne 23. 1. 2019).

[18] Jak vyplývá např. z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 2. 2010 č. j. 5 Ans 6/2009-82, pokud je rozhodnutí správního orgánu prvního stupně zrušeno a věc je mu vrácena k novému projednání a rozhodnutí a pokud zároveň nelze vzhledem k rozsahu či charakteru vad, pro něž bylo předcházející rozhodnutí zrušeno, ve věci znovu rozhodnout bezodkladně, běží lhůta pro rozhodnutí správního orgánu znovu ode dne právní moci zrušujícího rozhodnutí. Byť tedy správní orgán prvního stupně nezahajuje nové správní řízení, ale pokračuje v řízení již zahájeném, je třeba pro účely posouzení lhůty k vydání rozhodnutí vycházet z toho, že lhůta běží znovu ode dne právní moci zrušujícího rozhodnutí (srov. též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 11. 2011 č. j. 2 Ans 11/2011-95). Z tohoto pohledu lze přisvědčit žalobkyni, že opatření proti nečinnosti správního orgánu prvního stupně uplatnila dne 19. 2. 2019 ve stanovené lhůtě.

Shodu s prvopisem potvrzuje:

[19] Žalobkyni je možné v jisté míře přisvědčit v tom, že postup žalovaného po zrušení jeho rozhodnutí ze dne 17.10.2018, týkajícího se odnětí přídatku na dítě od 1. 7. 2018, byl jistým způsobem nekoordinovaný, ale spíše z formalistického hlediska, protože na vývoji správního řízení, které trvalo déle než 30 dnů, se podíleli oba účastníci svými podáními stejnou měrou, tedy včetně samotné žalobkyně. Městský soud došel k závěru, že přes i určitá drobná procesní nechci pochybení v rychlosti procesního postupu nedošlo, resp. nedochází na straně žalovaného k nečinnosti a nedošlo ani ke zkrácení práv žalobkyně. Ze spisového materiálu, který má soud k dispozici v této věci, včetně paralelně zahajovaných řízení před městským soudem, naopak vyplývá, že žalovaný úřad práce se věcí, konkrétně dávkou přídatku na dítě, průběžně zabývá.

[20] Městský soud se nebude v tomto řízení zabývat dalšími dávkami, které jsou také předmětem sporů před ním. Ve věci je zásadní a podstatné, že žalovaný se otázkou přídatku na dítě žalobkyně průběžně zabýval, vydal rozhodnutí, kterým uznal nárok žalobkyně (resp. jejího dítěte) na dávku na přídatek na dítě nepřetržitě od data původního odnětí (1. 7. 2018) až do současnosti, a že přídatek na dítě byl a je žalobkyni vyplácen.

[21] Městský soud se neztotožňuje s právní argumentací žalobkyně v žalobě, že žalovaný sice dne 15. 3. 2019 vydal rozhodnutí č. j. 446771/19/AB, kterým rozhodl o odnětí přídatku na dítě, avšak že tímto rozhodnutím bylo ukončeno odlišné řízení zahájené oznámením o zahájení správního řízení ze dne 6. 3. 2019 č. j. 398251/19/AB, nikoli předmětné řízení zahájené oznámením o zahájení správního řízení ze dne 26. 9. 2018, č. j. 1528796/18/AB. Městský soud dospěl k závěru, že i přes určitou komplikovanost úřadování žalovaného, ovlivněnou zřejmě četnými podáními žalobkyně, objektivně ztěžujících na první pohled orientaci v jejích požadavcích, jde fakticky o jedno a totéž řízení ve věci a že žalovaný není v řízení nečinný.

[22] Žalobkyni proto lze v této souvislosti přisvědčit pouze v tom smyslu, že postup žalovaného po zrušení jeho rozhodnutí ze dne 17. 10. 2018 sp. zn. 44507-18-AB, č.j. 1661127 /18/AB o odnětí dávky sociální podpory – přídatku na dítě ode dne 1. 7. 2018 rozhodnutím MPSV sp. zn. SZ/MPSV-2018/231164-911, č.j. MPSV-2019/8891-911 ze dne 14. 1. 2019 – jak již bylo výše řečeno – byl sice nekoordinovaný, avšak neznamenal nečinnost zkracující práva žalobkyně.

[23] Ze zrušujícího rozhodnutí MPSV ze dne 14. 1. 2019 sp. zn. SZ/MPSV-2018/231164-911, č.j. MPSV-2019/8891-911 je zjevné, že rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno jen proto, že „úřad práce na žádost účastnice řízení nespecifikoval nedostatky doloženého dokladu o příjmu od zaměstnavatele BUDDHA, s.r.o., a z důvodu, že se účastnice řízení osobně nedostavila k projednání jejích příjmů a doložení potvrzení o příjmu, přídatek na dítě odejmul. Jestliže však účastnice řízení projevila zájem o odstranění nedostatků podání a žádala o specifikaci dokladu o příjmu, měl úřad práce účastnici řízení vyhovět a podrobně vysvětlit, co od ní požaduje“. Proto MPSV uložilo žalovanému, aby „vyzval účastnici řízení k doložení prokazatelného potvrzení o příjmu za rozhodné 2. čtvrtletí 2018 a specifikoval své požadavky“ s tím, že je též třeba, aby „účastnice řízení doložila po jednotlivých měsících rozepsaný čistý příjem za 2. čtvrtletí 2018 od firmy BUDDHA, s.r.o.“ (viz str. 4 výše citovaného zrušujícího rozhodnutí).

[24] V návaznosti na to měl žalovaný v souladu se závazným právním názorem odvolacího orgánu žalobkyni „pouze“ vyzvat k doložení výše uvedeného, včetně bližší specifikace svých požadavků a následně ve věci rozhodnout. Tohoto postupu se však žalovaný držel pouze částečně, neboť skutečně vydal dne 12. 2. 2019 výzvu, č.j. 271686/19/AB, v níž žalovaný žalobkyni vyzval k „*doplnění dokladu o výši čtvrtletního příjmu za 2. čtvrtletí 2018 v oddíle I.*“ s tím, že se musí konkrétně vyjádřit k tomu, zda žalobkyně v roce 2017 vykonávala či nevykonávala samostatně výdělečnou činnost, a to ve lhůtě 8 dnů ode dne doručení písemné výzvy, tj. od 21. 2. 2019. Po uplynutí této lhůty vydal dne 6. 3. 2019 naprosto nadbytečné oznámení o zahájení správního řízení a „zahájil“ tak formálně další řízení v rámci „téhož“ již zahájeného a vedeného řízení.

[25] Podle městského soudu tak došlo ke zcela zjevně nešťastnému, formálnímu pochybení žalovaného, který namísto písemnosti obsahující pouze poučení žalobkyně o jejím právu před vydáním rozhodnutí navrhopat důkazy, činit návrhy a vyjádřit se k podkladům rozhodnutí ve smyslu ust. § 36 odst. 1, 2, 3 správního řádu, zaslal žalobkyni písemnost nazvanou „*Oznámení o zahájení správního řízení*“ ze dne 6. 3. 2019 ve věci odnětí dávky, resp. přídatku na dítě od 1. 7. 2018, včetně poučení žalobkyně ve smyslu ust. § 36 odst. 1, 2, 3 správního řádu. Sama tato okolnost však nemůže nic změnit na skutečnosti, že se fakticky jednalo o totéž řízení ve věci přídatku na dítě, resp. jeho odnětí od 1. 7. 2018, vedeného – což je výmluvné – pod jedinou sp. zn. 44507-18-AB, a nikoli o dvě samostatná „odlišná“ řízení s různým předmětem řízení, jak tvrdí v žalobě žalobkyně.

[26] Ostatně právě proto, že žalobkyně podle názoru žalovaného nedoplnila doklad o výši příjmu za rozhodné období v oddíle I., a tím neuposlechla výzvu ze dne 12. 2. 2019 č. j. 271686/19/AB, byla jí dávka státní sociální podpory – přídatek na dítě ode dne 1. 7. 2018 opět odňata rozhodnutím žalovaného ze dne 15. 3. 2019 sp.zn. 44507-18-AB, č.j. 446771/19/AB.

[27] S ohledem na uvedená fakta nelze žalobkyni přisvědčit v jejím tvrzení, že v řízení zahájeném dne 26. 9. 2018 č.j. 1528796/18/AB dosud nebylo rozhodnuto, resp. že nebylo rozhodováno, neboť v rámci řízení o ve věci přídatku na dítě, resp. odnětí této dávky od 1. 7. 2018 žalovaný rozhodl dne 15. 3. 2019, sp.zn. 44507-18-AB, č.j. 446771/19/AB. Toto rozhodnutí přitom navazuje na řízení, které bylo zahájeno dne 26. 9. 2018.

[28] Pouze pro úplnost městský soud uvádí, že z jeho rozhodovací činnosti – byť v jiném soudním oddělení – je mu známo, že žalobkyně se proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 3. 2019 sp. zn. 44507-18-AB, č.j. 446771/19/AB odvolala, přičemž toto rozhodnutí MPSV zrušilo dne 25. 6. 2019 pod sp. zn. SZ/MPSV-2019/112005-911 a č. j. MPSV-2019/128916-911 a věc vrátilo žalovanému.

[29] Dne 16. 7. 2019 následně vydal žalovaný rozhodnutí č.j. 1378523/19/AB, opět pod sp. zn. 44507-18-AB, kterým stanovil, že nárok na dávku státní sociální podpory – přídatek na dítě nadále trvá od 1. 7. 2018. Také proti tomuto rozhodnutí se žalobkyně odvolala, načež MPSV rozhodnutím ze dne 1. 11. 2019 sp. zn. SZ/MPSV-2019/205053-911, č.j. MPSV-2019/218061-911 odvolání žalobkyně zamítlo a uvedené rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 7. 2019 potvrdilo.

Shodu s prvopisem potvrzuje:

[30] Z výše uvedeného vyplývá, že ve věci žalobkyně bylo několikrát rozhodováno a nelze tak hovořit o nečinnosti žalovaného správního orgánu, která – aby byla nečinností – by musela trvat ke dni rozhodnutí soudu (§ 81 odst. 1 s. ř. s.). To znamená, že i určitý, ne zcela koordinovaný postup žalovaného nebyl tak závažný, aby soud mohl konstatovat, že úřad práce jako žalovaný správní orgán byl nečinný.

[31] Městský soud proto nemohl přisvědčit námitkám žalobkyně a žalobu podle ust. § 81 odst. 3 s. ř. s. zamítl jako nedůvodnou.

[32] Výrok o nákladech řízení vychází z ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.

[33] Žalobkyně v řízení úspěšná nebyla, proto jí právo na náhradu nákladů řízení nepřísluší. Vzhledem k tomu, že k dnešnímu datu zjevně žádná nečinnost žalovaného ohledně přídatku na dítě žalobkyně netrvá, soud se tak nemohl s ohledem procesní postup zvolený žalobkyní věcně zabývat ani otázkou, zda snad žaloba byla podána (v době jejího podání) důvodně či nikoli.

[34] Žalovaný se práva na náhradu nákladů řízení vzdal.

P o u ě n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 26. května 2020

Shodu s prvopisem potvrzuje:

JUDr. Jan Ryba
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: